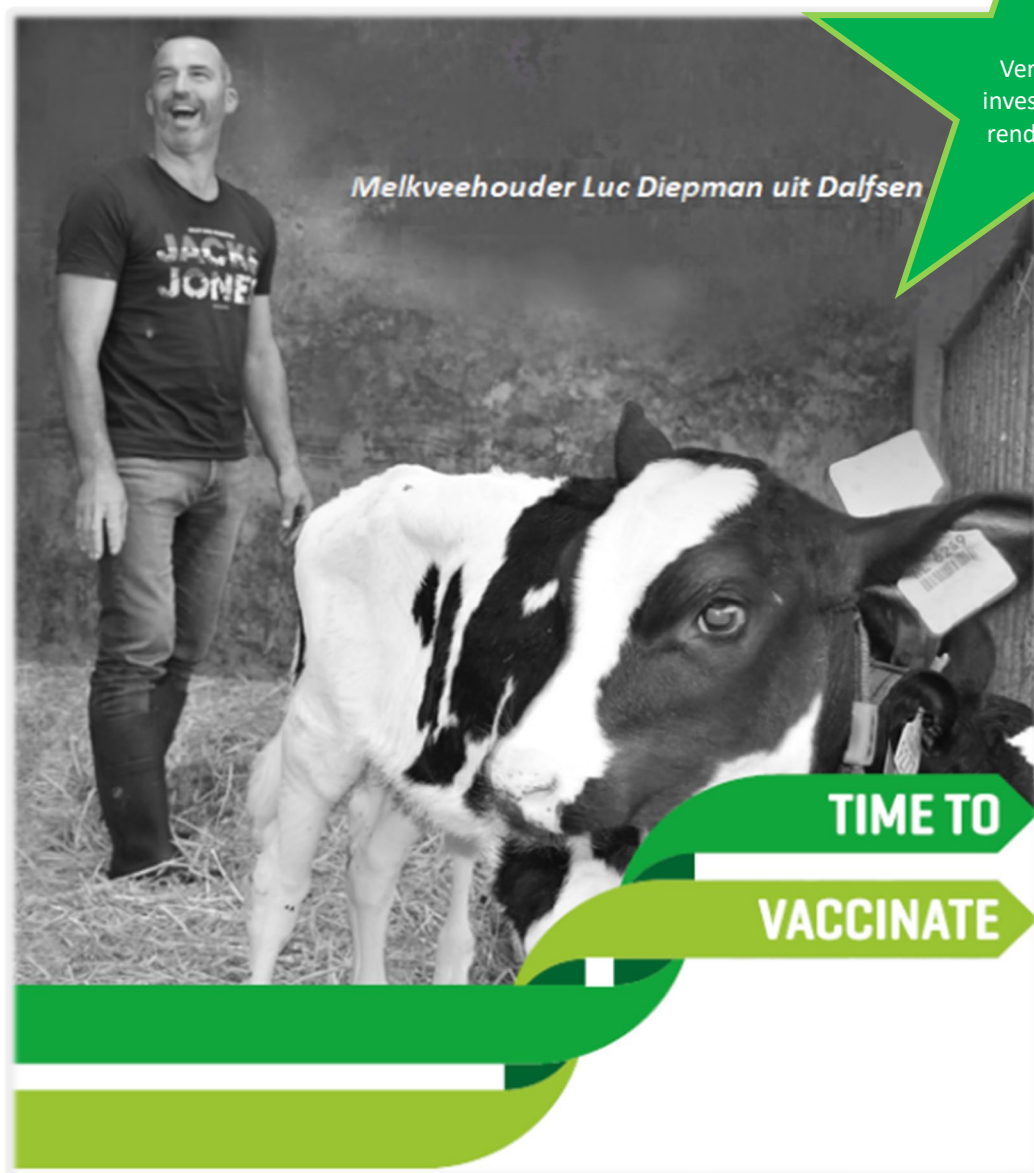

“Groeiachterstand is veel duurder dan enten”

Het maximaliseren van de gezondheid levert melk en dus geld op.

Het melkveebedrijf van de familie Diepman is een écht gezinsbedrijf. Luc, zijn vrouw en ook de zoons verzorgen samen de 130 koeien, waarbij het gros van de dagelijkse werkzaamheden wel op het bordje bij Luc terecht komt. “Zo'n koppel koeien kan ik alleen goed verzorgen wanneer de gezondheid in orde is”, luidt het stellig. “Ik hoef niet teveel achter de koeien aan te lopen, ze redden zichzelf wanneer alles goed gaat. Zo zorgen gezonde koeien niet alleen voor de meeste winst, maar ook nog eens voor het meeste werkplezier. Een zieke koe betekent zoveel meer werk.”

Luc en zijn vrouw Saskia Diepman verzorgen met hun drie zoons in Dalfsen zo'n 130 melkkoeien en 65 stuks jongvee. De koeien worden gemolken met een robot en de productie ligt rond 10.000 kilo melk, met 4,45% vet en 3,50% eiwit. Het bedrijf omvat 51 hectare gras en 11 hectare mais.

‘Gezonde dieren = arbeidsplezier’

Terwijl de stoere en nuchtere Luc uitlegt hoe hij de gezondheid van zijn koeien ziet, laat een optrekkende mondhoek zien dat hij best heel blij en trots is op zijn manier van werken: “We hebben de afgelopen 25 jaar eigenlijk nooit vee aangekocht. Behalve bij de buurman die stopte, maar hij had dezelfde gezondheidsstatussen als wij. De uitdaging voor ons is om de koeien ouder te laten worden. Een kalf twee jaar opfokken kost veel geld, dan wil je uiteindelijk wel dat ze een hoge levensproductie realiseren.” De veestapel van dit Sallandse bedrijf laat met resultaten zien dat de koers van Diepman loont. De productie ligt gemiddeld rond 10.000 kilo melk met mooie gehalten en de koppel koeien is gecertificeerd vrij van BVD en IBR.

‘De gezondheid kan altijd beter’

Over de gezondheid van zijn veestapel is Luc redelijk goed te spreken, maar 'het kan altijd beter.' Zo zou het celgetal nog wel wat lager mogen. “Wanneer het celgetal boven de 100.000 cellen/ml ligt, lever je toch nog wel wat liters melk in. Het tankcelgetal laag houden vind ik met robotmelken lastiger dan toen we nog 2 x daags melkten. Er staan naar mijn idee te vaak koeien met een nieuwe celgetalverhoging op de MPR.”

Ook de benen en klauwen hebben de aandacht van Diepman. Hij ziet problemen met het beenwerk samen met een mindere uiergezondheid als een belangrijke reden van afvoer. De ambitieuze veehouder vat deze gezondheidsfactoren dan ook dagelijks bij de hoorns: “Goede benen en gezonde klauwen, dat is volgens mij behoorlijk erfelijk. Bij iedere paring let ik er dus op. Ook onderhouden we de klauwen regelmatig en als er afwijkingen te zien zijn tijdens het lopen of opstaan gaan we ermee aan de slag. Zijn er afwijkingen te zien op de melkresultaten van de dag, voelt een uier niet goed aan of lijkt een koe minder fit, dan grijpen we in. Staan beenwerk en uiers er goed voor, dan loopt het gemakkelijker, zeker ook op de robot.”

Het maximaliseren van de gezondheid levert meteen melk en dus geld op. “Ik heb dan ook geen moeite om in de gezondheid van mijn koeien te investeren.” Hij vaccineert daarom al jaren de koppel tegen BVD. “Daar zijn we twaalf jaar geleden mee begonnen toen bleek dat we BVD-dragers bij de pinken hadden. Onvoorstelbaar, ze zagen er echt fantastisch uit. Geen idee dat de ziekte zich zo zonder het in de gaten te hebben kon verspreiden.”

'Ik ben 100% koeienboer'

De weloverwogen Dalfsenaar schroomt niet te investeren in een gezonde veestapel, maar werkt eigenlijk met afgeschreven machines. Ook besteedt hij het land- en trekkerwerk het liefst zoveel mogelijk uit. Dat is een heldere keus: “Zodat ik de focus op de koeien in de stal heb. In 25 jaar is de productie van de koeien bijna verdubbeld. Dat kon met behoud van de gezondheid. Anderzijds, koeien die niet topfit zijn hadden ook nooit deze groei kunnen realiseren.” De melkrobot zorgt sinds vier jaar voor het melken en daarmee steeg de productie nog eens met 1.500 liter melk naar 10.000 kilo melk. “Ook dat resultaat hangt samen met veel aandacht voor de koe”, aldus Luc die er zichtbaar met liefde voor zorgt dat de koeien maximaal kunnen presteren.

“Mét weidegang”, zo voegt hij aan de uitleg van zijn bedrijfsvisie toe. “Niet alleen melkgevende koeien gaan naar buiten. Ook het jongvee weiden we.” Daar heeft hij er overigens niet zoveel meer van. “Het doel voor komende jaren is niet meer dan 5 stuks jongvee per 10 melkkoeien aan te houden.” Een ambitieuze doelstelling omdat de vervanging dan ook niet boven de 25% mag komen. “Het streven is de levensduur te verhogen naar 5 lactaties per koe. Sommigen reddten dat al, het zou mooi zijn als het merendeel van de koppel dat doel ook bereikt.”

‘Goede melkkoe start bij kalveropfok’

In de fokkerij maakt hij naast - aAa- gebruik van genomic selection in de keuze, om uiteindelijk de allerbeste kalveren aan te houden als vervanging voor de veestapel. En een strenge selectie blijkt nodig: “Met een hele krappe jongveebezetting moet elke vaarskalf uitgroeien tot een gezonde vaars die op 24 maanden kalft.” Dit streven van Luc Diepman begint al bij de jongste kalveren. “Ze krijgen melk via de drinkautomaat. Daar ben ik heel enthousiast over, voorwaarde is wel een goede hygiëne en controle. Daar zit ik bovenop.” De kalveren komen na de geboorte in eenlingboxen, waarvan Luc er een heel rijtje heeft staan. “Nadat een

kalf met 14 dagen in een groep geplaatst wordt, volgt uitmesten, schoonspuiten. Opgevolgd door leegstand en UV-straling, wat voor mij betekent: ontsmetten. Heel belangrijk wanneer je een ziektevrije opfok wil.”

Vanaf de leeftijd van 2 weken krijgen de kalveren onbeperkt water, luzerne en krachtvoer om zo hard mogelijk te groeien. Om niets aan het toeval over te laten is de melkveehouder een jaar geleden begonnen met het enten van de droge koeien met Rotavec. “Uit mestonderzoek bleek namelijk dat de kalveren last hadden van Rota en Corona diarree.” Sinds het enten hebben de kalveren amper nog last van ziekteverschijnselen of dunne mest. “Het is een dure enting, maar groeiachterstand is nog veel duurder. Ik blijf vaccineren.”

Het resultaat van de sterk gefundeerde opfok; zijn grote pinken die op jonge leeftijd al de borstomvang van 1.70 meter bereikt hebben. “Vaak komt de afkalfleeftijd dan niet uit op 24 maanden, maar 22 maanden. Wat nog beter is natuurlijk”, aldus de Dalfsenaar die over zijn keurig nette erf wandelt, met een trotse blik op de grazende zwartbonte koppel even verderop in de uitgestrekte weide.

